

skal derfor kun sige, at jeg er meget villig til at gaa ind paa den Ordning, at man i § 9 af den kommunale Skattelov sætter Tallet 10,000 ned, saa kan der altid tales nærmere om, hvor stort Tallet skal være, og at jeg har mine Betæneligheder ved at forlade det efter min Mening udmærkede Princip for Landkommunernes Vedkommende, at Kommunalbestyrelserne i hvert Fald beholde Ledelsen af Paaligningen. Hvis man kunde faa dem til at skaffe sig Hjælp til Ligningen ved at vælge Ligningsmænd, vilde det for alle Parter være den heldigste Udgang. Men der kan jo altid forhandles videre om Spørgsmaalet. Jeg er villig til at tage det op til videre Overvejelse sammen med det Udvalg, der faar med det at gøre, enten det nu bliver det Udvalg, der allerede beskæftiger sig med den kommunale Skattelov, eller et andet, men jeg har, som sagt, mine Betæneligheder ved den Form, Sagen her har, og jeg tror, at vi hellere maa have Ligningsmænd efter Reglerne i Skatteloven af 1903.

Jørgen Jensen: Da jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i de Udtalelser, han her har fremsat, skal jeg ikke føje mange Bemærkninger til dem. Jeg erindrer, at da Sagen i Samlingen 1907—08 var til Forhandling her, begrundede det samme ærede Medlem som Ordfører bl. a. Forslaget dermed, at Ligningen paa den foreslaaede Maade vilde blive foretaget bedre, idet Mænd, der bleve valgte med dette bestemte Formaal for Øje, ganske anderledes end Sogneraadet vilde være i Stand til at foretage Skattepaaligningen. Heri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg ser ikke, hvordan man kan nære den Forventning, at Mænd, der ere valgte af samme Vælgerkorps og efter samme Valgmaade, skulde være i Besiddelse af bedre Evner til at foretage Skattepaaligning end de andre valgte. Og jeg kan ligesom den højtærede Indenrigsminister tænke mig, at der kunde være et og andet uheldigt ved, at de Mænd, som votere over Kommunens Udgifter, ikke ogsaa vare med til at foretage Paaligning af Skatterne. Naar jeg siger „vare med til“, ligger deri, at jeg ikke vil afskære Sogneraadene fra at faa Hjælp til dette Hverv, som, det indrømmer jeg, i de større Kommuner er ikke ringe, men at jeg ligesom den højtærede Indenrigsminister ønsker, at vi skulde benytte os af den Udvej, der er anvist i § 9 af Skatteloven af 1903, saa at Sogneraadene, for saa vidt de ønske det, kunne tilkalde Ligningsmænd, og jeg tror efter den Anledning, der her er given, og de

Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører, at turde sige, at det Udvalg, der har med den kommunale Skattelov at gøre, vil være meget velvillig stemt overfor en Nedsættelse af Tallet 10,000 i den nævnte Paragraf. Jeg mener derfor, man lettest og heldigst kommer den Vej ud med den paagældende Sag.

Der var en enkelt Udtalelse af den ærede Ordfører, som overraskede mig lidt. Det forekom mig nemlig, at han mente, at Sogneraadets formændene nu mindre end før magte deres Opgave. Han udtalte, at der mere og mere til Sogneraadets formænd valgtes Folk, der kun sætte deres Navn under, hvad Embedsmændene lægge for dem. Jeg skulde meget beklage, hvis det, efter at vi have indført den lige og almindelige Valgret, skulde være Tilfældet, at Sogneraadets formændene i mindre Grad magte den Opgave, der paahviler dem. Jeg tror heller ikke, det er Tilfældet, og det er maaske heller ikke just det, det ærede Medlem har ment.

Jeg vil ligesom den højtærede Indenrigsminister henvise til det allerede siddende Udvalg, som behandler Forslaget til Ændringer i den kommunale Skattelov. Jeg mener, at en Løsning kunde naas i dette Udvalg. Da Forslaget var til Behandling i 1907—08, gjorde den daværende Indenrigsminister sin Stilling til det delvis afhængig af, om Sogneraadene i større Tal ønskede en Løsning ad den i Forslaget antydede Vej. Det er mig ikke bekendt, at der er fremkommet Ønsker i saa Henseende fra et større Tal af Sogneraadene, og det fremgik ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelser, at der var adskillige Sogneraad, der tværtimod ønskede at beholde den nuværende Ligningsmaade. Som sagt, jeg skal stille i Udsigt, at det Udvalg, der har med den kommunale Skattelov at gøre, meget gerne skal ændre Bestemmelsen i § 9 saaledes, at Sogneraadene faa en lettere Adgang til at faa den Hjælp, de muligvis ønske, ved Paaligning af Kommunens skatterne.

Johan Knudsen: Da et Lovforslag som det foreliggende i Samlingen 1907—08 var til Behandling, udtalte jeg paa min Gruppens Vegne Sympati for Tanken om, at der i større Landkommuner oprettedes særlige Ligningskommissioner, naar det paagældende Sogneraad herom udtalte Ønske. Kommunalbestyrelsernes Arbejde stiger stadig, og jeg finder derfor, at der er Anledning til at fritage Sogneraadets medlemmer i visse store Kommuner for det overmaade besværlige Arbejde, der er forbundet med